

שפת אמת

שפת אמת שמיני כאשר ציווה את משה הרב אפרים ולץ

שפת אמת שמיני תרל"א

ר' חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות ישראל הרבה להם תורה ומצות. ופרש"י דשקצים ורמשים בלא זה מאוסים כו'. רק שהקב"ה עשה מזה מצוה.

והפי' שהקב"ה רצה שיהיו בני"י כל מעשיהם נמשך אחר התורה. שגם מה שא"א להיות באופן אחר. מ"מ יהי' כוונת המעשה עפ"י התורה.

וכ"כ חז"ל אל יאמר האדם אי אפשי בבשר חזיר רק אפשי ומה אעשה אבי שבשמים גזר עלי. כי כל מעשה ישראל צריך להיות מדובק בשורשו.

וז"ש לאמר אליהם שהרצון הי' שיפרשו משקצים ורמשים ע"י שכן רצונו ית' כנ"ל. ואף שבלא זה נמאס ואיך יאמר אפשי בו. רק הפי' להיות המניעה מצד ציווי השי"ת יותר מהמיאוס מצד עצמו. שאף בהכרח כזה שהי' גובר המיאוס מ"מ מצד מאמר השי"ת נרחק יותר ממנו כנ"ל.

שפת אמת שמיני תרל"ט

בשם מו"ז ז"ל על חטא נדב ואביהוא אשר לא צוה אותם. ללמוד מזה קל וחומר לטובה מה אנשים קדושים כאלה שבוודאי דבר גדול עשו. אעפ"כ ע"י שלא צוה אותם נענשו. א"כ המקיים מצות אף שהוא שפל, ואינו יודע טעם המצוה כלל אעפ"כ חביב הוא לפניו ית'. כי כח הציווי ממנו ית' הוא יותר מכל הטעמים כו'.

דף מקורות

זוה פרשנו טובים דודיק מיינ. כי השגת הטעמים הוא יין. וזהו ענין אמרם ז"ל שתויי יין נכנסו למקדש. כי הרי אמרו שהורו הלכה בפני רבן א"כ נראה שכוונו להלכה אמיתית. אבל ההלכה רק עפ"י התורה וציווי מרע"ה שר התורה כמ"ש בכל מקום הלכה למשה מסיני.

והם כוונו הטעם וההלכה בלי הציווי ונחסר להם עיקר כח התקרבות שהוא בכח הבורא ית' שקדשנו במצותיו ע"י התורה. ולכן כתיב טובים דודיק מיינ, שהוא דביקות והתקרבות הבורא ית' לבנ"י בעצם נפשותם יותר מהשגת הטעמים כנ"ל.

שפת אמת שמיני תרל"ו

והנה נדב ואביהוא היו צדיקים גדולים ועשו לשם שמים רק שהי' חסר הציווי. ויש ללמוד קו"ח מדה טובה מרובה א"כ מי שעושה רצון הבורא אף שאינו יודע טעם הדבר לעשותו בכוונה רצוי. הרי זה הכח מצד פקודת ה'. כמאמר אשר קדשנו במצותיו וצונו. כח ציווי זו חשוב מן הכל.

שפת אמת שמיני תרמ"ח

יתכן לומר כי בנ"י הקדימו נעשה לנשמע כמלאכי השרת. אח"כ נפלו ממדרגה זו ונאמר כאדם תמותון. ונדב ואביהו היו מחזיקים בדרגא הראשונה כמלאכים שנאמר עושי דברו הדר לשמוע. והטעם כי המלאך מרגיש בעצמו רצונו ית' ונק' עושי רצונו כידוע. אך ע"י שכלל ישראל לא היו במדרגה זו נענשו נדב ואביהוא

שפת אמת שמיני תרמ"ה-תרמ"א

והכלל שעיקר עבודת הכהן הוא ע"י הביטול לכן נענשו נדב ואביהוא כדכ' אשר לא צוה כו'. וזה עצמו נכלל במאמר ונקדש בכבודי. פי' שצריכין לידע שכל עבודת הכהן הכל כח כבודו ית' ממש. ולא יהי' העבודה דבר נפרד כלל. בפסוק הוא אשר דיבר כו' בקרובי אקדש כו' וידום אהרן. אין פי' וידום דייקא על הקול. רק שביטל עצמו. כי ז"ש בקרובי אקדש להודיע כי לא מצד מעלת האדם יכול להתקרב אליו. רק בכח ציווי הבורא ית'. ומיד למד אהרן זאת. וזה וידום. כענין שנאמר ואהרן מה הוא. ולכן בחר בו הקדוש ברוך הוא שעושה השליחות רק לרצון הבורא ית' המצוהו.